

לב:

עין משפט
גר מצוה

ל' א מ"י פ"ן מהל'
אסרי צוה הלכה ה'
יפ"ד מהלכות שגגות הלכה
א:
ל' ב ג מ"י פ"ט
מהלכות
מקדש ה' יב:
ל' ד מ"י פ"א מהלכות
מעשה קדושות ה' ט
פנה לארץ שט:

איסור ב"ח הוא. ו"ח ודלמא ר' יוסי אית ליה נמי איסור כולל ואומר ר"י דקסבר דאשת איש ועשית חמיומי נמי איסור כולל הוא דמגו דאשתך בשאר קרובות וקמין דעיון בנאש איש ומיהו א"ר ליהולא ליטנא דלקמן דסבר רבי חי"א דרבי יוסי מחייב תתמי באיסור כולל ל"א דאשת איש ועשית חמיומי לא חשיב איסור כולל א"ע ג' דאוסר בשאר קרובות כיון שאין (יה) שם אחד כי היכי דלא תקשה דרבי יוסי אדר' יוסי ויהא דחשיב איסור כולל בעל מוס עשייתם בטומאת מעיקרא שרי בנאילה ואסור בעבודה איטמי ליה מגו דאשתך בנאילה איסור נמי בעבודה איכילא ועבודה חשיב נמי שם אחד דנשיה נאסור בלשון קריאה בעבודה תמיב כל איש אשר צו מוס לא יגש להקריב לחם וגו' (ויקרא לא) ובנאילה בטומאה כמיב איש איש אשר יקרב מכל ועדכם וגו' (שם כג) דמירי בנאילה כדאמרין דב"ב ד' דמיעיל (דף י' ד') ויבטחי (דף י' מה) ומיהו איסור מוסף אומר ר"י דחשיב אפילו כשאין הסמות שוין כדמוכח ב"א אמרו לו (וכימות יד:) גבי בנאש ע"ב בת מימי חמיומי כלמו כי וזין להאריך מאן:

וְרַתוֹ חֲמוּתוֹ וְנִשְׁעִית אֶשֶׁת אִישׁ אִסּוּר
מוֹסֵף הוּא. בְּקוּמְרוֹס לֹא גָרס
לִיָּה דַלְפִּינִי חִייל עָלֶיהָ אִסּוּר אִשָּׁה
אִשׁ יִדּוּן (ו) בְּחֲמֻתָּהּ וְלִיָּה לְנִימָר
דְּמַשְׁמַע לִיָּה יִדּוּן בְּחֲמֻתוֹ וְלֹא חַל כָּלל
אִסּוּר אִשָּׁה אִשׁ וְאִם לֹא הִתְרוּ בּוֹ
שֶׁמֶשׁ חֲמֻתוֹ אִלָּן מִשּׁוּם אִשָּׁה אִשׁ
פִּטְטוֹר דִּהָא פִּרְקִי הַנִּשְׁפָּרִים וְסִגְדִּין
דִּקָּף פֶּה. וְסִי פִּרְקִי רַב אֵלָּן בְּרַב אֲהֵבָה
וּמִשְׁתַּיָּה יוֹם מִשּׁוּם אִסּוּר אִשָּׁה אִשׁ
דִּהָא אִ"ר אֲהֵבָה מוֹדֵה רַבִּי יוֹסִי
בְּאִסּוּר מוֹסֵף וּמַשְׁנֵי לִיָּה הֵסֵם אֵלָּן
בְּרִי אֲטוֹ מַתְרִי קִטְלִי קִטְלָה לִיָּה מַשְׁמַע
דִּהָדִיל דְּרַב אִסּוּר אִשָּׁה אִלָּן מִשּׁוּם
נִדְרִינֵיהּ בְּחֲמֻתָּהּ וְרִשְׁתִּי חֲמוּת דְּשִׁפְרִי
גָרַס לִיָּה וְטַעֲמֵי הֵכָּא כְּדֹהוּ טַעֲמֵי הֵסֵם
רַב אֵלָּן בְּרַב אֲהֵבָה וְהוּא סְבוֹר לִדְנוֹן
בְּחֲמֻתוֹ מִשּׁוּם לֹא חִייל עָלֶיהָ אִסּוּר
אִשָּׁה אִשׁ וְלֹא חַל לְתַרְךָ כִּיוֹן
דְּע"כ כִּרְךָ לְטַעֲמֵיהּ אֲהֵבָה מִשּׁוּם
קוּשִׁיָּה קִמְיָתָא:

אלא אמר רבא טעילה ביה לפי המסקנא דהכא לא אנטרין ליה אהבו למימר דמורה ר' יוסי בנאיסור מוסף מ"מ בנאיסורס (ו"י) שש) מייתי מדרכי אהבו משום דהאמת הוא דמורה ר' יוסי בנאיסור מוסף כדמשמע בפי אמרו לו (וכיחוס דף ד' וסג) גבי א"ר יוסי אש עבר וקן ונשאה חייב עליה משום אכל

מִשּׁוֹם הֵכִי אֶלְעֵרִץ לִיָּה לִרְבִּי אֲבִיזָה לְאֶסְקוּי הֵכִי: **בֵּין רִשְׁיֵי**
מִשּׁוֹמִיָּם. פִּירוֹשׁ אֵלֶּם רִשְׁעִים מִמּוֹתוֹ לִפִּי שְׂחָן קוֹבֵרִין רִשְׁעֵי אֵלֶּם
לְעִדֻּקִּים וְלֹא כִמוֹ שְׂפִירָם קוֹבֵרִים אֵלֶּם נִקְלָסִים וְיִשְׁרָפִים וְרִ"ש
סִכְרֵי דְּלִפְעֵם שֵׁשׁ עֶבְרִיָּה וְ שֵׁי אִשְׁרִין **בֵּין** לֵאלֹהִי מִיחִידָה אֶלֶּם
מִחֲדָה אֵין קוֹבְרִין אֹתוֹ אֵלֶּם רִשְׁעִים גִּמְרוּרִים: **כִּי** טוֹם שִׁיחֵשׁ
בְּטוֹמָאָה. הֵא דִלָּא נִקְטָ וְזִר נִדְנָקְט לְעִיל הֵייוֹ מִשּׁוֹם דִּלְטוֹמָאָה לֹא
הִסְתֵּרוּ זִרִּים אֵלֶּם כְּהֵיִם דְּכַחֲבִי דְכֵר אֵל אֲהֵרִן וְאֵל צִנְי וְיִמְרוֹ וְגו'
(וְיִקְרָא דֵּב) וְהֵא דְקִלְמָר טוֹמָאָה לְכָל נֶאֱסָרָה הֵייוֹ אִפִּי' צִעֲלִי מוֹמִין:
 צִמְלִי

סמסם הלכך אין כאן אלה משום ודות: שמיש בעומה. בקרבן אביר
 וסוואהרסיה מיימרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כג): אלה סמי
 דף ע"א: ור שאל. מליקה הכהנים: חייב סמי. משום ודות וסווא
 כי קדש הם (סמות כט) ולא היינו אזהרה דמעילה דכל שיש בו עתה

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

אמר רבי אבהו מודה ר' יוסי בליסור מוסיף. שהוא חל על ליסור
נגזר ליסור אשת אח דמוסיף הוא שבתחלה כשנשא זה את אחיה וזו
שניה נאסרה עליו משום אחות אשה ומותרת לכל אחיו נשאת לאחר
מזה נאסרה על כולן משום אשת אח ועכשיו יתווסף ליסור עליה לגבי

אמר ר' אבהו מודה ר' יוסי *כאיסור מוסיף תינה
היכא דנשא חי ואח"כ נשא מת מגו דאתוסף
איסור לגבי אחים אתוסף איסור לגבי ידידיה
אלא היכא דנשא מת ואח"כ נשא חי מאי
איסור מוסיף איכא וכ"ת מגו דאיתסר בכולהו
אחוותא האי איסור כולל עושה אלא אמר
רבא מעלה אני עליו כאילו עשה שתי ואינו
יחייב אלא אחת וכן כי אחא רבין א"ר יוחנן
מעלה אני עליו כאילו עשה ב' ואינו חייב
אלא אחת מאי נפקא מינה *לקברו בין
דרשעים גמורים ובפלוגתא דאיתמר זו
ששמיש בשבת רבי חייא אומר יחייב שתי
בכר קפרא אומר אין חייב אלא אחת *קפץ
רבי חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי
שתי קפץ בר קפרא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי אחת התחיל רבי חייא לדון
במקדש הותרה אין כאן אלא זרות בעל מום
ששמיש בטומאה רבי חייא אומר יחייב
שתי בכר קפרא אומר אין חייב אלא אחת
קפץ ר' חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי
שתי קפץ בר קפרא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי אחת התחיל ר' חייא לדון נאסרה
במקדש הותרה אין כאן אלא משום בעל
מומין ויש כאן משום טומאה התחיל בר
קפרא לדון טומאה לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן אלא משום בעל
מום ור' שאכל מליקה ר' חייא אומר יחייב
שתי בכר קפרא אומר אין חייב אלא אחת
קפץ רבי חייא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי שתי קפץ בר קפרא
ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת
התחיל רבי חייא לדון נבלה לכל נאסרה
כשהותרה במקדש אצל כהנים הותרה
לכהנים הותרה ולא לזרים יש כאן משום
זרות ויש כאן משום מליקה התחיל בר
קפרא לדון נבלה לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן אלא משום זרות
במאי

לית ליה לר' יוסי חיפור
עלה משום אשח אה וי
חשכאמא חלל חמוד וליעשות
נאבר אלל רשעים ד
לנהרגין לב"ד א' לנהרגין
ללא מחייב ב"ד חייב ב' ב'
והרשין: חייב ב' ב' חייב
על זדון מיתה חייב
על שגגת דמים מרבי.

ימש בעומה. בקרבן צבור קאמר שדוה הטומאה וכן זר יחללו (ויקרא כג): **אלל הממים הוהרס.** דראים נעצור דב שטים. משום זרות ומשום נבילה דקרבן הנאכל לכהנים דמעילה דכל שיש בו שעת היחר לכהנים אין בו מעילה (מש

מסורת הש"ס

(א) ולקמן לג. (ב) שנושות
 כי. (ג) וזה פשוט רש"ל.
 (ד) וכתבנו ט.

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה אמר ר' אבהו וכו' אשת איש הא ידלי' חסור: (ג) ד"ה חסור מוסף וכו' על מי שהיתה מותרת עליו: (ד) ד"ה אלף וכו' רשעים נמורים. ג"כ ס"א חמורים: (ה) תיב' ד"ה חסור וכו' שכן זה שם אחד: (ו) ד"ה וכו' אשת איש נידון בחמורה החמורה וליכא:

מוסף רש"י

מורה ר' יוסי באיסור
מוסיף. הלך חמותו
ונעזת אשת איש אף על
גב דאינא איסור מוסיף,
לדמיאן איסורא דאשת
איש אכילי עלמא אפילו
הכי גידון בחמותו משום
דחמותה היא, אבל אשת
דחמותה נעזת חמותי ליכא
לא כייל ולא מוסיף
כדחמותה.

לית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור יהא דקאמר לעיל [ו-] 16
 חייבי עליה משום אשה אח ומשום אחות אשה אלו שבגג לחייבי שמי
 חטאתא תולדות אלו בנודי ולעשות רשע גמור וקבירי בין רשעים (א) גמורים
 השרעם קביר אלו רשעים דמתן שסבדקין (ב) (ג) (ד) חל בקרבותיה
 ומחוקין לנ"ר א' הרעין ולחמקין וא' למקלן ולנשפין והא' אלו גמי
 אע"פ דאלו מחייבי כ"ד הוא והוא עובד מרתי קבירין אין בני
 ספקין והרשעין: ייב ב'. א' איסורי תשביד הוא משום זרות א"ן כאלן
 חטאתא דהא על זדונו מיחא כרדי שמים הוא וא"ן חייב חטאת אלא
 על שגגה כרת: מרבי. רבינו הקדוש: **והסוהרה** מתקדש **סוהרה**
 ומר דהוהה סוהרה וכן זר שמיים בשבת (א) ייס כאלן מתקדש **סוהרה**
 הוהרה. דהויס לעבוד דלישין מנחמעדו (א) אפי' בטומאה (פסחים
 גביה דקרבן האכל לכהנים וז' האוכלו עובר משום וזר לא יאכל
 ר' לכהנים א"ן זו מעלה (א) מעלה ב: **לכהנים** הוהרה. בחטאת העוף:
 בלויסור

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones